

Den, der oplever, at en lønstigning bliver mere end ædt op af stigende skat på huset, er da ret ligeglad med, om det er skat på løn eller skat på hus. Det er skat ud af tegnebogen under alle omstændigheder. Sådan bliver det da oplevet af den enkelte. Danmark er førende på næsten alle skatteområder, så der er faktisk ikke noget at komme efter.

Så vil jeg gerne understrege, at skattestoppet, som er regeringens første skridt i en skattepolitik, ikke hindrer, at der på det tidspunkt, hvor pengene er til stede, kan gennemføres sænkninger af skatter og afgifter. Tværtimod er det netop et første skridt, for hvis man i dette samfund end ikke er i stand til at holde skatten i ro, er det da et rent eventyr at gå og snakke om at sætte den ned. Den første forudsætning for at kunne sætte skatterne ned er da, at man kan holde dem i ro. Derfor er skattestoppet en god test på, om situationen er moden til også at sænke skatter og afgifter her i landet.

Skattestoppet må vi jo sige virker, og det virker effektivt, men det er en misforståelse, når nogen fremstiller det, bl.a. hr. Holger K. Nielsen, som om skattestoppet betyder, at man skal lave brutale nedskæringer overalt i den offentlige sektor. Her vil jeg godt sige med et meget stærkt udtryk, at det er det rene skinbarlige vrøvl.

Der er ikke noget om, at et skattestop fører til, at der skal foretages brutale nedskæringer nogen steder. Det har ikke noget med skattestoppet at gøre. Det er sådan, at selv med et skattestop kommer der flere penge i kassen. Sådan er det jo. Et skattestop betyder, at procenterne bliver holdt i ro, og dér, hvor man lægger afgifter på som et fast kronebeløb, bliver de holdt i ro.

Men der er jo økonomisk vækst, der er såmænd også lidt inflation i samfundet, og begge dele betyder, at der kommer flere penge i kassen. Faktisk kan man regne ud, at hvis der er sådan rundt regnet 2 pct. økonomisk vækst i samfundet og 2 pct. inflation, og det er sådan, hvad der har været i de senere år, kommer der hen ved 24-25 mia. kr. mere i de offentlige kasser om året selv med et skattestop. Det svarer sådan nogenlunde til de stigende udgifter, der er.

Så selv med et skattestop kan man sagtens finansiere de automatiske stigninger, der er som følge af lønstigninger osv. Det er ikke skattestoppet, der giver problemer, hvis nogen synes, der er problemer. Selv med et skattestop kommer der flere penge i kassen. Og 24-25 mia. kr. om året rækker da til noget, må man sige.

Der er jo heller ikke rigtigt, når hr. Holger K. Nielsen påstår, at skattestoppet sådan er presset ned over hovedet på kommunerne. Der er faktisk indgået en aftale mellem Kommunernes Landsforening og finansministeren om, at der er enighed om, at skattestoppet er det højeste prioriterede mål i en økonomiaftale for 2003. Der er ligeledes enighed om at sikre denne målsætning i de kommende forhandlinger. Det er en aftale med kommunerne, selvfølgelig fordi de kommunale politikere også har det ønske at holde skatter og afgifter i ro.

Det fører mig til, at jeg meget kraftigt må afvise den myte, som nogen har forsøgt at give næring til, at regeringen foretager brutale nedskæringer i den offentlige sektor. Det har intet på sig. Hvis vi ser på, hvordan det samlede offentlige forbrug udvikler sig, så stiger det faktisk med 4,5 mia. kr. fra 2001 og til 2002. Det er da ikke en nedskæring, når det offentlige forbrug stiger med 4,5 mia. kr. Hvis vi tager årene 2002 og 2003, forventes der en stigning i den offentlige beskæftigelse på 8.000. Det er da ikke nedskæringer, når den offentlige beskæftigelse stiger. Det er da vækst.

Hvis vi ser på den kommunale økonomi, hvad er situationen så dér? Ja, er situationen, at kommunerne og amterne har flere penge at råde over i 2002, end de havde i 2001, endda ganske mange flere.

Kl. 22.45

Hvis vi tager kommunerne, fik de sidste år med den daværende regering aftalt en vækst på 1,4 mia. kr. Så har vi lagt 0,5 mia. kr. ekstra oveni, det vil sige en vækst på næsten 2 mia. kr. Men ikke nok med det; faktisk har kommunerne budgetteret med en endnu større udgift end det her.

Hvis vi tager amterne, fik de i sidste års økonomiaftaler et løft på 2,3 mia. kr., og på toppen af det har vi lagt yderligere 1,5 mia. kr. Det giver en vækst på næsten 4 mia. kr. Så det kræver altså en meget, meget mystisk regnebog at få så store milliardstigninger til at blive nedskæringer. Der er ikke tale om nedskæringer, der er tale om vækst i de offentlige udgifter.

Så har vi også fået at vide, at der er foretaget en massakre på miljøpolitikken. En massakre! Og der har været fantasifulde tal fremme om, at regeringen skulle have sparet 4-6 mia. kr. på miljøet i 2002. Jeg vil godt sige, at sådanne tal er det rene, skære humbug. Det rene, skære humbug. Det har intet som helst på sig.